

Хајнрих Хајне

ЛОРЕЛАЈ

Ја не знам шта то да значи
те тако тугујем,
о некој старинској причи
једнако умујем.

Ту мирно тече Рајна,
хладно је, хвата се мрак.
На врху брега игра
последњи сунчев зрак.

А на том брегу видим
лепоте девојке стас;
она сва златом блиста
и златну чешља влас.

Златним је чешља чешљем
и пева још уз то,
а глас јој песме звучи
силно и чудесно.

Лађара у малом чуну
њен дивљи заноси тон;
на стене не гледа доле,
већ у њу гледа он.

И сад бродару и чамцу
ја мислим да је крај:
а све то својом песмом
учини Лорелај.

Препевао Алекса Шантић

Извор: *Знаменити светски лиричари XIX и XX века*,
Завод за уџбенике и наставна средства, Београд, 2000.